

og Persontrafikrådet afhængigt af det område, hvori kørslen agtes udført.

Forslaget til § 1, stk. 3, hvorefter der kræves tilladelse til udførelse af almindelig rutekørsel, uanset motorkøretøjets størrelse, svarer til § 1, stk. 2, i busloven.

Som led i gennemførelsen af regeringens handlingsplan for afbureaukratisering indebærer forslaget til § 1, stk. 4, at rutekørsel og andre former for buskørsel, der udføres af eller for Hovedstadsområdets Trafikskabskab, fælleskommunale trafikvirksomheder, kommuner og amter, undtages fra kravet om tilladelse i henhold til § 1, stk. 2.

Den kørsel, der er undtaget fra tilladelseskravet efter § 1, stk. 2, er sådan kørsel, hvor vedkommende myndighed er tilladelsesudstedende myndighed, såfremt ansøgning herom blev indgivet af andre virksomheder, jf. lovens § 3, nr. 1-2. Såfremt den pågældende kørsel vedrører flere områder, jf. lovens § 3, nr. 3, er det en forudsætning, at de berørte tilladelsesudstedende myndigheder er enige herom, eller at Persontrafikrådet i modsat fald har godkendt denne.

Det forudsættes, at lovens § 7 finder anvendelse på den kørsel, der er undtaget fra tilladelseskravet, hvorfor DSB og de pågældende privatbaner skal underrettes om indholdet af den planlægning, der ligger til grund for tilrettelæggelsen af kørslen.

Forslaget til § 1, stk. 5, vedrører den såkaldte »cabotagekørsel«, hvorved forstås, at der med et køretøj, der er indregistreret i udlandet, udføres transporter mellem steder her i landet. Forslaget indebærer, at cabotagekørsel som udgangspunkt er forbudt, uanset motorkøretøjets størrelse, men at denne kørsel kan udføres uden tilladelse, såfremt dette følger af en international aftale, herunder EF-regler, eller af regler fastsat af trafikministeren.

I medfør af EF-traktatens artikel 75, stk. 1, litra b, skal Rådet fastsætte de betingelser, under hvilke transportvirksomheder har adgang til at udføre interne transporter i en medlemsstat, hvor de ikke er hjemmehørende. EF-domstolen har i dom af 22. maj 1985 i sag 13/83 fastslået, at Rådet er forpligtet til inden for en rimelig frist at gennemføre princippet om fri udveksling af tjenesteydelser i forbindelse med den pågældende form for kørsel, men disse regler er endnu ikke fastsat. Fri udveksling af tjenesteydelser på transportområdet betyder, at en transportvirksomhed i en medlemsstat har ret til at udføre transporter i en anden medlemsstat på samme betingelser som denne stats egne transportvirksomheder uden at være etableret i denne medlemsstat.

Til nr. 2

Forslaget til § 4 indebærer, som under den gældende ordning, at ansøgninger om tilladelse til rutekørsel er undergivet en behovsvurdering af den tilladelsesudstedende myndighed, som kan afslå ansøgningen, såfremt den ansøgte kørsel er dækket eller vil kunne dækkes ved anvendelse af bestående kollektive trafikforbindelser, idet der herved opnås en bedre udnyttelse af de ressourcer, der anvendes på den kollektive trafik.

Til nr. 3

Busloven indeholder i § 5, stk. 4, hjemmel for trafikministeren til at fastsætte nærmere regler om særlige takster for passagererne, der ikke er i besiddelse af gyldig billet eller kort. Denne særlige takst, der betegnes »kontrolafgift« er fastsat for at motivere passagererne til ikke at søge at unddrage sig betaling eller fuld betaling.

Forslaget til § 5, stk. 4, opretholder adgangen til at opkræve kontrolafgift, men da opkrævningen af kontrolafgiften er forbundet med betydelige administrative omkostninger, når afgiften ikke straks betales, foreslås der indført hjemmel til at opkræve et ekspeditionsgebyr. Adgang til at inddrive afgift og gebyr ved udpantning bibeholdes. Afgift og gebyr fastsættes af og tilfalder de fælleskommunale virksomheder m.v., der udfører trafikken.

Efter forslaget til stk. 5, der svarer til § 6, stk. 3, i lov om hovedstadsområdets kollektive persontrafik, indføres der pligt for passagerer uden gyldig billet eller kort til på forlangende at forevise legitimation, således at vedkommendes identitet kan fastslås.

Til nr. 4

Efter forslaget til § 6, stk. 1, der alene har betydning i de amter, hvor der ikke oprettet fælleskommunale trafikvirksomheder, skal kommunalbestyrelsen som hidtil underrette amtsrådet om udfærdigede tilladelser til rutekørsel. Forslaget til § 6, stk. 2, indebærer, at amtsrådet i lighed med den gældende ordning kan kræve ændringer i de af kommunalbestyrelsen fastsatte vilkår for tilladelsen. Endvidere vil amtsrådet kunne kræve ændringer i den kørsel, der udføres af eller for kommunalbestyrelsen uden tilladelse.

Til nr. 5

Forslaget til § 10 indebærer, at turist- og bestillingskørsel kan udføres af enhver, der har tilladelse fra Persontrafikrådet i henhold til § 1, stk. 1, idet der skal være udstedt en tilladelse for hvert tilladelsespligtigt motorkøretøj. Det er Persontrafikrådet, der fastsætter vilkårene for en tilladelse til turist- og bestillingskørsel. Bestemmelsen giver en vidtgående adgang til at fastsætte vilkår, og det forudsættes, at